

Skammrós ella..?

Vita ikki rættuliga, hvussu vit skulu skilja óvanligu, men skemtiligu og bersøgnu oddagrein Dagblaðsins um verandi landsstýrissamstarv og vánaligu royndir floksins av undanfarna samstarvinum við sambandið og Tjóðveldið.

Umframt at royndir á teppa Sambandið í gremjan teirra um at vera vrakaður av bæði Javnaðar- og Fólkaflakki- num, vissar Dagblaðið okk- um og lesarar annars um, at verandi samstarv ikki bert er íkomið av berum hugi til Javnaðarflokkin, men heldur av neyð — tí eingir aðrir flokkar hættaðu sær undir at fáa samfelagið aftur á beint.

Dagblaðið ivast ikki í álvara- num, flokkarnir báðir leggja í setta arbeiðssetningin og væntar sær arbeiðsfrið skeið- ið at enda.

Gamaní fær blaðið at enda í greinini kroyst út millum rivi- ni onkrar sjálgvjørðar »mis- skiljingar« um javnaðarveljar- ar yvirhøvur, tá blaðið sigur

Sambandinum, »at í dag vel- ur fjøldin Javnaðin — í hon- um síggja tey ábyrgdina koll- ektiviseraða (eins og fyrr daniseraða)« og sostatt lyfta av egnum herðum yvir á øll hini. Bert nóg nógv eru um ábyrgdina, ber saktans til »at taka lívið av henni«. Men gott tað sama, var einki, kendu vit kanska ikki blaðið og flokkinn aftur, tí sum í øllum øðrum lívsins viðurførum ræður ikki minni um at kenna sínar »vin- ir« sum fíggingdar.

Og vit kenna Fólkaflakkin sum nakar, eisini Dagblaðið, og hava sjálvsagt ongar illusi- ónir um, at hetta samstarv bara verður dansur á rósum, men hava sum Dagblaðið álit á, at neyðugi arbeiðsfriðurin kortini verður tryggjaður skeiðið at enda — og uttan mun til rin og hvin frá øðrum flokkum.

Setningurin er nevniliga sera einfaldur — at savna fræg- astu politisku kreftir okkara í eini altavgerandi roynd at koma okkum burturúr nagga- tódnini, sum komin er burtur- úr skiftandi vanstýrum sein- astu árin. At bert Javnaðar-

flokkurin og Fólkaflakkinur buðu seg fram, er kanska ikki einstýðandi við, at tað ikki eisini glógvar í onkrum øðr- um — men politiskan rygg til at vera við í hesum ótespiliga endurreisingararbeiði hævdu aðrir flokkar ikki.

So einfalt er tað. Fólkaflak- kurin slapp ikki uttanum Javn- aðarflokkin og hóast í minsta lagi kanska, fekk Javnaðar- flokkurin ikki so frægt frá øðrum, sum frá Fólkaflakki- num.

Tað eru teir Fólkaflaksvelj- arar, sum deila flokk sín fyri at reka Javnaðarpolitikk eins og Javnaðarveljarar halda flokk teirra geva Fólkaflakki- num í so lang boð. Sannleikin er helst tann, at hvørgin flokkurin í lýtuni er so polit- iskt birgur sum onkuntíð, men hetta skal kortini ikki skiljast sum hugsjónarligt vingl, tí er tað nakað, sum í hesum døgum stimbrar velj- araskara okkara, so er tað vissan um, at vóru ikki vit við, men kanska Sambandið ella Tjóðveldið, varð munandi nærri gingið vanliga føroy- inginum.

Við sama góðvilja, Dagblaðið umrøður neyðuga samstarvið við Javnaðarflokkin, velja vit at skilja greinina soleiðis, at vit kanska hesuferð hava ein samdari Fólkaflokk enn onk- untíð aftanfyrir hesa »søgu- ligu« samgongu.

Verður tónin hin sami fram- yvir, fæst arbeiðsfriður og herðsla fyrst og fremst lögð á tað, sum semja er um, og minni á munirnar í einstøkum málum, koma flokkarnir báðir og føroyingar sum heild iva- leyst heilskapadír burturúr samstarvinum — og væl tað.

sosigaley

Einki alternativ

Dagblaðið tyktist ikki at hava nógv gott at bera so- kallaða borgarlaga alterna- tivinum, sum stýrði frá 1981—84. Blaðið skrivur m.a. í oddagrein í gjár

Ongantíð áður hava fólkaflaksfólk so tolið latið sær lynda eina samgongu sum hesa saman við Javnaði- num. Sambandið eigur sín ríkiliga lut í innah- ýsis frið Fólkaflaks- ins. Eftir tað hundaliv vit upplivdu saman við »borgarlaga alternativ- num« 1981—84 og í breiðu samgonguni »til tjóðarinnar bjarging« (men til Tjóðveldisins glatan) frá 1989—90, talar einki fólkaflaks- fólk um »borgarligt

samstarv« millum Fólkaflokk og Sam- band í hvussu er hetta valskeiðið út.

Sambandið kundi bara skikkað sær sum fólk istaðin fyri sum varg um tvingaða sam- ansparing, ráðfiskabýti, reguleringskonto o.s.frv. í fjør heyst. So sátu teir enn við 2 monnum í Tinganesi og 7 monnum á tingi. Goyggi og glantran, gleps og gremjan dylja ikki, at óðin er um súr royniber. Lagnunar spei, at júst teir, sum óflyggjaligast vóru, Pauli, Eilíf og Agnar, komu ikki aftur aftur eftir valið seinast. Nú kann Pauli við einum herokratiskum brosi steyta tenn. Eilíf renna

skeivur við skúla- skjáttuni við inspek- torbrá millum 8—9 ára gomul. Agnar fjasast fyrifallandi til 1994.

Stórir fyrimunur

Dagblaðið hevur tosað við Janus Norðberg, sum ar- beiðir á Fiskasøluni. Hann heldur stórar fyrimunir verða í at føroysk nótá- skip avreiða til sovjet- isku móðurskipini:

— Við flótandi russisk- um verksmiðjuskipum sleppa føroyingar und- an at gera dýrar stór- iløgur á landi til virk- ingar av svikaligum uppisjóarfiski sum sild, makrel, rossama- krel og øðrum sløgum,

id tey 5 føroysku nótá- skipini veiða.

Hetta sigur Janus Norðberg, id arbeiðir fyri Fiskasøluna, fyri Dagblaðnum, tá vit spurdu hann um enda- málið og føroyska fyri- munin av russisku móðurskipunum, Sev- ryba og Viktor Kingi- sep.

— Ikki bara fáa nótá- skipini nærum dupult so góðan pris, 1,18 kr. kg, frá russum, sum um fiskurin fór til mjøl fyri góð 60 oyru kg.

— Harnæst tekur tað skipunum bert tveir dagar at gera túr við móðurskipi, móti fimm døgum, um sildin varð landað til matna í Dan- mark. Fiskurin er nú feskari og minni runn- in.

Eisini vinnan má vísa sín vilja

Føroya Ídnaðarfelag hevur givið lands- stýrinum góð ráð í samband við komandi fíggarlóg fyri 1992. Felagið hevur í skrivi til lögting og lands- stýrið gjørt vart við ymiskar spurningar sum tynja føroyska vinnulívið. Millum aðrar toll, oljuavgjald og elprisir. Harafrat verður skotið upp, at hækka játtanina til Meningargrunnin.

Tað er alla æru vert, at eitt felag sum Føroya Ídnaðarfelag ger myndugleikarnar varðugar við viðurskifti, sum hava við vinnuna at gera.

Tað er heldur einki lógið í, at henda sama vinna vil sleppa undan so nógvm almennum avgjaldi sum gjørligt, og fáa so góðar studnings- og lánitreytir sum gjørligt.

Vónandi fer lands- stýrið eisini at taka hetta til eftirtektar, men samstundis má so roknast við, at vinnan sjálg, og tá ikki minst Ídnaðarfelagið, fer at ganga á odda fyri, at vinnan sjálg ger sítt til, at hon arbeiðir so rationelt og effektivt sum gjørligt. Tí góðar treytir frá tí almenna eru ikki nóg miklar til eitt kappingarført føroyskt vinnulív.